

Sygn. akt: VU 187/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku W. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.

o emeryturę

na skutek odwołania W. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w O.

z dnia 28 września 2012 roku

znak (...)

I. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w O. z dnia 28 września 2012 roku znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy W. W. prawo do emerytury od 07 maja 2011 roku,

II. stwierdza, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 28 września 2012r. - znak (...)- odmówił W. W. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu strona pozwana podała, iż wnioskodawca nie spełnia warunków określonych w art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż - na dzień 1 stycznia 1999r. - nie udokumentował wymaganego 25 – letniego stażu pracy. Organ rentowy uznał skarżącemu na dzień 01 stycznia 1999r. okresy składkowe i nieskładkowe w wymiarze łącznym 22 lat 06 miesięcy i 17 dni. Organ rentowy uznał W. W. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykonywanych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy – liczony na dzień wejścia w życie ustawy emerytalnej - w wymiarze łącznym 21 lat i 02 dni.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył W. W., w którym domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznanie jemu prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych.

W uzasadnieniu skarżący podał, iż wbrew twierdzeniem organu rentowego posiada – na dzień 01 stycznia 1999r. - wymagany przepisami okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze ponad 25 lat .

Skarżący wskazał ,iż ZUS Oddział w O. nie uznał do stażu pracy okresu od 01 lipca 1966r. do 30 czerwca 1969r. okresu zatrudnienia na podstawie umowy o naukę rzemiosła z dnia 19 czerwca 1969r., zarejestrowanej w Izbie Rzemieślniczej w P.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o jego oddalenie.

W uzasadnieniu podtrzymała w całości argumenty przedstawione w zaskarżonej decyzji . Dodatkowo wskazano ,iż sporny okres od 01 lipca 1966r. do 30 czerwca 1969r. nie został zaliczony do stażu pracy , gdyż nie zostały odprowadzone składki na ubezpieczenia społeczne, wnioskodawca odbywał naukę zawodu u swojego ojca.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. W.urodził się dnia(...). Wiek 60 lat osiągnął dnia (...).

W dacie złożenia wniosku o emeryturę skarżący nigdzie nie pracował na podstawie umowy o pracę

Od dnia 01 maja 1996r. ma ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy. Świadczenie to wypłacane jest przez ZUS O/L. .

Na dzień 1 stycznia 1999r. W. W. legitymował się - uznanym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. - stażem ubezpieczeniowym w łącznym wymiarze 22 lat 06 miesięcy i 17 dni (22 lata i 01 dzień - okresów składkowych oraz 06 miesięcy - okresów nieskładkowych) .

Na dzień 1 stycznia 1999r. W. W. legitymował się - uznanym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. - stażem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w łącznym wymiarze 21 lat i 02 dni

W dniu 22 kwietnia 2011r. W. W. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych w O. wniosek o emeryturę .

W następstwie rozpoznania przedmiotowego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję .

dowody: - akta emerytalne wnioskodawcy k : 5- 107;

- przesłuchanie wnioskodawcy – protokół rozprawy z dnia 20 marca 2013r. 00:05:42 – 00:24:35 .

Wnioskodawca W. W. - przed rozpoczęciem nauki zawodu ukończył szkołę powszechną - wypełniając tym samym obowiązek szkolny .

W dniu 19 lipca 19656r. podpisana umowa o naukę rzemiosła. została pomiędzy wnioskodawcą a mistrzem F. W.prowadzącym Warsztat Ślusarski w J.. W umowie tej wskazano ,iż F. W.posiada uprawnienia do szkolenia uczniów na podstawie dyplomu mistrza zgłoszonego i zarejestrowanego w Izbie Rzemieślniczej w P..

W przedmiotowej umowie określono ,iż wnioskodawca kształcony będzie w rzemiośle ślusarskim, a nauka trwać miała 36 miesięcy (3 lata) - od 01 lipca 1966r. do 30 czerwca 1969r.

W umowie wyszczególnione były wzajemne świadczenia (rzemieślnik miał nauczyć terminatora praktycznie i teoretycznie zawodu ; uczeń miał obowiązek pracować w zakładzie rzemieślniczym mistrza , a za wykonywaną pracę raz w tygodniu otrzymywał wynagrodzenie) .

F. W. - ojciec wnioskodawcy - był mistrzem w rzemiośle ślusarskim. Zrzeszony był w Cechu Rzemiosł Różnych we J. i Izbie Rzemieślniczej w P..

Umowa o naukę rzemiosła z dnia 19 lipca 1966r. zarejestrowana była w Cechu Rzemiosł Różnych w J. za numerem (...). Rejestracja potwierdzona została przez Starszego Cechu J. B. . Na podstawie tej umowy W. W. przyjęty został do tego cechu jako uczeń .

Umowa o naukę rzemiosła została zarejestrowana również w Izbie Rzemieślniczej w P. za nr rej. (...).

Wnioskodawca ucząc się rzemiosła ślusarskiego pracował w (...)Warsztacie (...) F. W.we J.- przez 3 dni w każdym tygodniu .

W tym czasie ubezpieczony wypełniał ciężący na nim - do 18 roku życia - obowiązek doksztalcania. Obowiązek ten realizował w Zasadniczej Szkole(...)w J..

Warunkiem rozpoczęcia nauki w tej szkole było podpisanie umowy o pracę z pracownikiem młodocianym lub umowy o naukę rzemiosła .

Nauka w tej szkole odbywała się trzy razy w tygodniu od 8.00 do 14.00 . Po nauce w szkole wnioskodawca pracował w zakładzie rzemieślniczym ojca .

W. W. naukę w Zasadniczej Szkole (...)w J. ukończył 21 czerwca 1969r. w zawodzie ślusarz .

W trakcie trwania nauki skarżący trzy dni robocze w tygodniu(tydzień pracy od poniedziałku do soboty) pracował w rzemieślniczym zakładzie ślusarskim ojca najkrócej od godziny 7.00 do godziny 15.00 a przeważnie do końca dnia pracy i godziny otwarcia warsztatu .

Ubezpieczony nie otrzymywał wynagrodzenia - ustalonego w umowie o naukę zawodu , gdyż pracował u własnego ojca .

Inni uczniowie otrzymywali od F. W. wynagrodzenie zgodnie z umową o naukę rzemiosła .

W. W. umowę o naukę rzemiosła odbywał w okresie od 01 lipca 1966r. do 30 czerwca 1969r.

Nie przystąpił do egzaminu czeladniczego .

dowód :

- odpis umowy o naukę rzemiosła z dnia 19 lipca 1966r. k. 4 i 20 ,
- zaświadczenie Cechu Rzemiosł Różnych w J. z dnia 26 czerwca 1969r. k.4 akt rentowych ,
- odpis świadectwa ukończenia Zasadniczej Szkoły(...)w J. k.13,
- przesłuchanie wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia protokół rozprawy z dnia 20 marca 2013r. 00:05:42 – 00:24:35 .

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie .

Zgodnie z treścią art. 184 ust.1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r. , Nr 153 , poz. 1227 z późniejszymi zmianami) - urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 , jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. dnia 1 stycznia 1999r. osiągnęli :

1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach wymagany w przepisach dotychczasowych nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat dla mężczyzn oraz ,

2. okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzny- (ust. 1) .

Emerytura – zgodnie z warunkami określonymi w ust. 2 art. 184 ustawy emerytalnej – przysługuje pod warunkiem nie przystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym ,za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych , na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy – w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem .

Jak wynika treści akt ubezpieczeniowych - wnioskodawca W. W. udokumentował łączny okres zatrudnienia w wymiarze poniżej 25 lat

Zatem spornym w niniejszej sprawie pozostawał fakt spełnienia – po stronie skarżącego - warunku określonego w & 3 wyżej wymienionego Rozporządzenia Rady Ministrów, a dotyczący okresu zatrudnienia wymaganego do uzyskania prawa do emerytury .

Na wstępie podnieść należy ,iż Sąd nie podzielił stanowiska przedstawionego przez stronę pozwaną w zaskarżonej decyzji oraz w odpowiedzi na odwołanie , iż podstawą odmowy zaliczenia wnioskodawcy do stażu pracy okresu jego zatrudnienia w (...)Warsztacie (...) F. W.w J.w okresie od 01 lipca 1966r. do 30 czerwca 1969r. - był fakt ,iż za powyższy okres nie były odprowadzane składki na ubezpieczenia społeczne .

W tym miejscu wskazać należy ,iż osoby prowadzące działalność w zakresie rzemiosła jak i osoby współpracujące podlegały ubezpieczeniu społecznemu od dnia 01 lipca 1967r.

Status skarżącego w tym okresie na podstawie umowy o naukę rzemiosła z dnia 19 lipca 1966r. – to młodociany pracownik zatrudniony w celu nauki rzemiosła , co jednoznacznie wynika z treści dokumentów przedstawionych przez skarżącego w niniejszej sprawie . Jako młodociany pracownik zatrudniony w celu nauki rzemiosła W. W. zarejestrowany był i w Cechu Rzemiosł Różnych w J. i w Izbie Rzemieślniczej w P. .

Sąd uznał ,iż nie odprowadzanie składek przez osobę prowadzącą działalność w zakresie rzemiosła za młodocianego pracownika nie może skutkować niemożnością zaliczenia tego okresu do stażu pracy uprawniającego do nabycia uprawnień emerytalnych . Stosunek pokrewieństwa pomiędzy osobą prowadzącą zakład rzemieślniczy a młodocianym pracownikiem zatrudnionym w celu nauki zawodu nie może mieć wpływu na ocenę statusu skarżącego w spornym okresie , albowiem po stronie W. W. zostały spełnione wszystkie warunki określające zasady zatrudniania młodocianych pracowników .

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 2 punkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 , nr 153, poz. 1227 z późniejszymi zmianami) – za okresy składkowe uznane są przypadające przed dniem 15 listopada 1991r. okresy za które była opłacana składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenie społeczne m.in. dotyczące:

- zatrudnienia młodocianych na obszarze Państwa Polskiego w warunkach określonych w przepisach obowiązujących przed dniem 01 stycznia 1975r. ,

Status prawny wnioskodawcy w okresie zatrudnienia w (...)Zakładzie (...)F. W.w J.- w celu nauki rzemiosła regulowały następujące przepisy :

- ustawa z dnia 15 lipca 1961r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz.U. z dnia 21 lipca 1961r. Nr 32 poz. 160 z późniejszymi zmianami) ,
- ustawa z dnia 02 lipca 1958r. o nauce zawodu , przyuczenia do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz.U. z dnia 21 lipca 1958r. Nr 45 , poz. 226 z późniejszymi zmianami) ,

- Uchwała Nr 364 Rady Ministrów z dnia 26 września 1958r. w sprawie zatrudnienia młodocianych przez zakłady pracy w celu nauki zawodu , przyuczenia do określonej pracy i odbycia wstępnego stażu pracy (M.P. z 17 października 1958r. Nr 78, poz. 453)
- Rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 01 marca 1960r. w sprawie nauki zawodu w rzemieślniczych zakładach pracy (Dz.U. z 1960r. Nr 50 , poz. 97) ,

Zgodnie z treścią art.12 ust.1 i 2 powołanej wyżej ustawy z dnia 02 lipca 1958r. o nauce zawodu (...) - młodociani zatrudnieni przez zakłady pracy obowiązani są do doksztalcania się do czasu ukończenia 18 lat życia m.in. zawodowego , jeżeli ukończyli 8 klas szkoły podstawowej .

Doksztalcanie odbywało się bądź w szkołach zawodowych w zakresie obranego zawodu (ust. 3 art. 12 w/w ustawy) .

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie , a w szczególności z protokołu przesłuchania wnioskodawcy wynika ,iż W. W. po wypełnieniu obowiązku szkolnego - wymienionego w art. 12 ust. 1,2,3 powyższej ustawy - uczęszczał do szkoły zawodowej dla pracujących , w której nauka odbywała się jedynie trzy razy w tygodniu .

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał ,iż W. W.w okresie od dnia 01 lipca 1966r. do dnia 30 czerwca 1969r. zatrudniony był w (...)Warsztacie (...)F. W.w J.W tym miejscu zwrócić należy uwagę na fakt ,iż ojciec wnioskodawcy F. W.posiadał tytuł mistrza w rzemiośle ślusarstwa i zrzeszony był w Cechu Rzemiosł Różnych w J.i w Izbie Rzemieślniczej w P..

Spełniał zatem wszystkie warunki do przyjmowania młodzieży w celu nauki rzemiosła - określone w art. & 26 ust. 1 pkt. 1 Rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 01 marca 1960r. w sprawie nauki zawodu w rzemieślniczych zakładach . Przepis ten stanowił ,iż " uprawnienia do szkolenia uczniów w rzemiośle mają osoby , które mają prawo używania tytułu mistrza rzemieślniczego” , a zgodnie z &1 ust. 1 w/w aktu prawnego rzemieślniczymi zakładami pracy były zakłady prowadzone przez rzemieślników indywidualnych na podstawie uprawnienia rzemieślniczego .

Zgodnie z treścią art. 27 ust. 1 ustawa z dnia 02 lipca 1958r. o nauce zawodu , przyuczenia do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (w brzmieniu nadanym od 21 lipca 1961r.) w związku z &4 ust. 1 Rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 01 marca 1960r. w sprawie nauki zawodu w rzemieślniczych zakładach pracy - rzemieślnicze zakłady pracy mogły przyjmować młodocianych w wieku 15 lat do 16 lat tylko w celu nauki zawodu . Przyjęcie do pracy w celu nauki do zawodu- rzemiosła mogło nastąpić dopiero po ukończeniu przez młodocianego 15 lat życia , a przy przyjmowaniu do pracy - w wyżej wymienionym celu - rzemieślniczy zakład pracy zawierał z młodocianym umowę na piśmie określającą :

- rzemiosło , w jakim uczeń będzie szkolony ,
- okres trwania nauki ,

inne zasadnicze uprawnienia i obowiązki ucznia i zakładu pracy.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd uznał ,iż została zawarta - zgodnie z wyżej wymienionymi przepisami - pomiędzy zakładem pracy(...)Warsztatem (...)F. W.w J.a wnioskodawcą , który w ówczesnym czasie miał ukończony piętnasty rok życia - umowa dotycząca zatrudnienia w celu przyuczenia do rzemiosła ślusarskiego w okresie trzech lat tj. od 01 lipca1966r. do 30 czerwca1969r.

O zawarciu przedmiotowej umowy w sposób jednoznaczny świadczy fakt ,iż W. W. zgłoszony był w Cechu Rzemiosł Różnych w J. jako uczeń .

Na szczególną uwagę w tym zakresie zasługuje zaświadczenie z dnia 26 czerwca 1969r. (karta 4 ant rentowych) wynika ,iż W. W.zatrudniony był jako uczeń zawodu w (...)Warsztacie (...) w J.od 01 lipca 1966r. do 30 czerwca 1969 r. , a umowa o naukę rzemiosła zarejestrowana była w Cechu Rzemiosł Różnych w J.za numerem (...), a następnie zgłoszona i zarejestrowana w Izby Rzemieślniczej w P.za numerem (...).

Umowa o naukę rzemiosła zamykała się w czteroletnim okresie nauki zawodu - przewidzianym w art. 4 ust. 1 ustawa z dnia 02 lipca 1958r. o nauce zawodu , przyuczenia do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy i spełniała wszystkie pozostałe warunki wymienione w wyżej powołanych przepisach .

W konsekwencji sąd uznał ,iż sporny okres od 01 lipca 1966r. do 30 czerwca 1969r. jako okres nauki rzemiosła winien być zaliczony do staż u pracy jako okres zatrudnienia młodocianego w rozumieniu art. 6 ust. 2 punkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 , nr 153, poz. 1227 z późniejszymi zmianami) , gdyż spełnione zostały warunki dotyczące zatrudnia młodocianych w celu nauki rzemiosła określone w art.12 ust.1 i 2 i art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 02 lipca 1958r. o nauce zawodu , przyuczenia do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy(Dz.U. z dnia 21 lipca 1958r. Nr 45 , poz. 226 z późniejszymi zmianami) i &4 ust. 1 oraz & 26 ust. 1 pkt. 1 Rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 01 marca 1960r. w sprawie nauki zawodu w rzemieślniczych zakładach pracy (Dz.U. z 1960r. Nr 50 , poz. 97) .

Reasumując sąd uznał ,iż na dzień 01 stycznia 1999r. W. W. legitymował się stażem pracy w wymiarze łącznym 25 lat 06 miesięcy i 06 dni (22 lata 06 miesięcy i 07 dni – okres bezsporny uznany przez ZUS w zaskarżonej decyzji powiększony o 01 lata 11 miesięcy i 29 dni – okresu zatrudnienia skarżącego w celu nauki rzemiosła od 01 lipca 1966r. do 30 czerwca 1969r.) . Zatem spełniony został przez skarżącego warunek posiadania 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych liczonych na dzień wejścia w życie ustawy emerytalnej tj. na dzień 01 stycznia 1999r.

Bezspornym w niniejszej sprawie pozostawał fakt , iż skarżący na dzień 01 stycznia 1999r. posiadał uznany przez organ rentowy okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w wymiarze ponad 15 lat – co wskazano w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji .

Reasumując na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kodeksu postępowania cywilnego sąd zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 28 września 2012r. - znak (...) - i przyznał W. W.prawo do emerytury od dnia (...)tj. od daty osiągnięcia wieku emerytalnego .

Zgodnie z treścią art. 118 pkt. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – zgodnie z którym w przypadku ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego – organ rentowy wydaje decyzję w terminie 30 dni, przy czym za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się dzień wpływu do Zakładu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego , jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustaleni ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji .

Przepis art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych - stanowi , że jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego . Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności .

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyrażono pogląd, że zawarte w art. 85 ust. 1 ustawy systemowej określenie: „nie ustalił prawa do świadczenia” oznacza zarówno nie wydanie w terminie decyzji przyznającej świadczenie, jak i

wydanie decyzji odmawiającej przyznania świadczenia, mimo spełnienia warunków do jego uzyskania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2001 r. II UKN 402/2000 OSNAPiUS 2002/20 poz. 501).

Powołane orzeczenie poprzez analogię można zastosować w niniejszej sprawie. Przedmiotem przeprowadzonego postępowania dowodowego było bowiem ustalenie czy wydając zaskarżoną decyzję organ emerytalny, popełnił błąd poprzez naruszenie przepisów prawa materialnego w zakresie nie uznania spornych okresów - jako pracy w warunkach szczególnych na stanowiskach wymienionych w niniejszym uzasadnieniu.

Istotnym dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy jest zatem ustalenie, czy ZUS Oddział w O. przekroczył termin do ustalenia prawa wnioskodawcy do emerytury na podstawie art. 184 w zw. z art. 32 ustawy emerytalnej. Termin ten w niniejszej sprawie wynosił 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji (art. 118 ust. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych).

Analizując materiał dowodowy sprawy sąd poczynił ustalenia celem wyjaśnienia czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych przed wydaniem w dniu 28 września 2012r. decyzji - stanowiącej przedmiot zaskarżenia w niniejszej sprawie - wypełnił w toku prowadzonego postępowania administracyjnego wszystkie obowiązki nałożone na niego przez kodeks postępowania administracyjnego.

„W tej sytuacji przypomnienia wymaga, że zgodnie z art. 66 ust. 4 ustawy systemowej w zakresie prowadzonej działalności Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych przysługują środki prawne właściwe organom administracji państwowej. W opisanej działalności zakład stosuje przepisy kodeksu postępowania administracyjnego, administracyjnego a w szczególności winien mieć na względzie:

- obowiązek podejmowania niezbędnych kroków do wyjaśnienia stanu faktycznego (art. 7 kpa);
- obowiązek informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego (art. 9 kpa);
- obowiązek zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu administracyjnym i możliwość wypowiedzenia się co do zebranego w sprawie materiału dowodowego (art. 10 kpa);

Zgodnie z art. 75 kpa dowodami w postępowaniu administracyjnym może być wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy i nie jest sprzeczne z prawem (...) a zebrany w sprawie materiał dowodowy organ administracji państwowej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i ocenić” (uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 03 lipca 2007r., sygn. Akt IIIAUa 1995/06).

Z treści akt emerytalnych prowadzonych przez ZUS Oddział w O. wynika, iż przed wydaniem decyzji z dnia 28 września 2012r. organ rentowy wypełnił obowiązki wymienione w kodeksie postępowania administracyjnego art. 7, 9 i 10.

Ubezpieczony bowiem-w toku postępowania związanego z rozpoznaniem wniosku zgłoszonego dnia 22 kwietnia 2011r. miał możliwość udziału w postępowaniu administracyjnym poprzez składanie dowodów w postaci dokumentów.

Analizując materiał dowodowy sprawy nie można pominąć i tej okoliczności, że integralną część postępowania administracyjnego – związanego z rozpoznaniem wniosku z dnia 13 marca 2012r. - stanowiło postępowanie organu emerytalnego polegające na analizie dokumentów przedłożonych przez skarżącego wraz z przedmiotowym wnioskiem celem wydania decyzji w dniu 28 września 2012r.

Argumentacja i wnioski pochodzące z tej analizy przedstawione zostały w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

W konsekwencji sąd uznał, iż przy wydaniu decyzji z dnia 28 września 2012r. po stronie organu rentowego nie zaistniały okoliczności, za który organ ten ponosi odpowiedzialność.

W postępowaniu sądowym prowadzonym w niniejszej sprawie przesłuchano wnioskodawcę oraz przeanalizowano dowody z dokumentów na okoliczność ustalenia czy w spornym okresie skarżący posiadał status młodocianego pracownika zatrudnionego w celu nauki rzemiosła , spełniając warunki określone w przepisach obowiązujących w spornym okresie . Stanowisko sądu w tym zakresie zostało przedstawione w niniejszym uzasadnieniu .

Reasumując sąd uznał, iż - wydając decyzję w dniu 28 września 2012r. - organ emerytalny w postępowaniu administracyjnym nie naruszył przepisów i zasad tego postępowania. Tym samym po stronie organu emerytalnego nie zaistniały okoliczności, za które organ ten ponosi odpowiedzialność, za opóźnienie w wypłacie świadczenia.